

de været til møder hos hr. Svend Auken, og hvor man åbenbart på den amerikanske ambassade havde oplysninger, der gjorde, at man faktisk kunne forudsige det indhold, der kom i den cirkulærnote, som ministeren har gjort rede for tidligere her i dag.

Hvordan kunne det gå til? Ja, det kan jo kun være gået til på den måde, at man har haft kendskab til de holdninger, som Det Radikale Venstre havde som skjult dagsorden for det valg, hvor man jo gik fra den ene side til den anden. Hr. Estrup ønsker åbenbart ikke, at dette forløb skal undersøges. Så siger hr. Estrup: Der er ingen myter. Men det kan vi jo kun få afklaret, hvis man er rede til at åbne arkiverne, så vi kan få det undersøgt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu ved jeg ikke, hvor langt hr. Keld Albrechtsens respekt for dagbladene går, men jeg har dog en gang imellem også hørt hr. Keld Albrechtsen anfægte noget af det, der kunne stå i dagblade, så det jo nødvendigvis ikke behøvede at være sandheden sådan med stort udråbstegn.

Jeg har aldrig offentligt gjort mig til talsmand for en undersøgelse sponsoreret af regeringen, som er gået længere end 1968. Men jeg ønsker meget gerne, at perioden efter 1968 bliver undersøgt, og det er det, jeg har sagt i dag, for det mener jeg sådan set der i allerhøjeste grad er behov for, men materialet skal være til stede.

Det er det, som man har betvivlet blandt andet fra forskere på DUPI's side. Derfor synes jeg, at det vil være ganske aldeles glimrende, at man fik sat et forskningsrådsinitiativ i gang. Og hvad gælder tingene omkring valget i 1988, så kan jeg love hr. Keld Albrechtsen, at jeg meget gerne vil bidrage med, hvad jeg ved om den periode op til valget. Jeg kan herunder blandt andet indvi hr. Keld Albrechtsen i det presse-mødeoplæg, som jeg var med til at udforme under valgkampen. Der stod præcis det, som kom til at gælde efter valget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så vil jeg gerne spørge hr. Estrup, når nu hr. Estrup synes, det vil være en god idé at få undersøgt tingene, og når hr. Estrup heller ikke mener, at Det Radikale Venstre har noget at skjule i forbindelse med omstændighederne omkring valget i 1988:

Er det eneste problem, der så er tilbage for hr. Estrup, dette såkaldte udstederproblem, altså frygten for, at USA skulle blive sure, hvis man offentliggjorde nogle dokumenter? Og hvis det er tilfældet, så er det jo sådan med DUPI-undersøgelsen frem til 1968, at man har spurgt amerikanerne i de tilfælde, hvor der var problemer med at åbne arkiverne, og så har man fået tilladelse eller grønt lys fra USA.

Hvad er så problemet i perioden efter 1968? USA har jo allerede delvis frigivet nogle af de dokumenter, der verserede på tidspunktet for folketingsvalget i 1988. Der er jo allerede frigivet en del af materialet for USA's vedkommende. Der er sikkert ikke noget til hinder for, at man vil frigive resten, altså de passager i brevvekslingerne, som blev tilbageholdt på det tidspunkt.

Med hensyn til oplysningerne vedrørende atomskibene: Jeg kan ikke forestille mig, der vil være problemer. Man udleverer jo allerede kopier af logbøger i USA. Vil hr. Estrup være med til, at vi spørger USA, for hvis det skal være hindringen, tror jeg ikke, det er en reel hindring. Jeg tror faktisk kun, det er et påskud. Men lad os så prøve det. Vil hr. Estrup være med til det?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg skal prøve at gøre svaret kort, for det, der jo er tale om, er i høj grad noget hypotetisk. Vi ved ikke, hvordan amerikanerne ville reagere på det. Jeg kan kun sige, at DUPI's forskere mente, at det danske materiale i hvert fald var for tyndt. Det, vi derimod ved noget om, er, hvordan amerikanerne har reageret også i perioden før 1968, nemlig at man fra amerikansk side, da den danske regering offentliggjorde oplysninger om den faktiske uddeployering af a-våben på Grønland, i anden omgang sagde, at det ville man hverken bekræfte eller benægte.

Det synes jeg var en overraskende tilbagevenden til den gamle situation. Så jeg er ikke sikker på, at hr. Albrechtsens vurdering er korrekt. Dernæst er der altså faktisk i den nugældende arkivlov en grænse, der hedder 30 år. Den går jeg ud fra hr. Albrechtsen synes at regeringen skal overholde, ellers tror jeg i hvert fald, vi har et problem med ministeransvar.

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne starte med at takke udenrigsministeren for den gennemgående og fornuftige